

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna petič-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 122.

V Ljubljani, v torek 28. maja 1889.

Letnik XVII.

Starostno zavarovanje delavcev v Nemčiji.

I.

Nad štirideset let že liberalizem vlada v delelah zapadne in srednje Evrope. Počasi se je razvijal, in iz njega se je razvil novošegni evangelij kapitalizma in lože framasonske. Vse vlade so zajemale iz njegovega vira svojo politično modrost, narodi so več ali manj od njega pričakovali pomoči. Vsled tega je liberalizem narodom vzrastel čez glave, družba je spoznala krivo pot, čutila bližajoči se propad in uprla svojim voditeljem, ker je od njih pričakovala kaj boljšega. In to je socialno vprašanje, ki liberalcem tla izpodkopava.

Dela je mnogo, ali socialnih politikov je le malo, ki bi bili kós svoji nalogi. Tudi osiveli Bismarck je stopil na socialno polje. In kaj hoče Bismarck s socialnimi postavami? Pomagati hoče delavcem na trojen način: s carinsko obrano, ki delo množi in plačilo povišuje; drugič z boljšo razdelitvijo davka, po kateri bi bili nižji davkoplačevalci mnogo na boljšem; tretjič hoče Bismarck skrbeti za bolne, stare in nesrečne delavce.

Namen je blag, a slab je način, po katerem ga hoče Bismarck doseči. Iz vseh obravnjav v nemškem državnem zboru se razvidi, da Bismarck hoče varovati delavca, a braniti tudi kapitalizem. Bismarck je že popolnoma zagazil v državni socializem. Vse hoče poddržaviti: železnice, tobak, žganje, zavarovalnice, ubožne blagajnice, zavetišča itd. Na ta način pa bode nemška država velika posilna delavnica z neomejeno, despotsko vlado. Ze pred petimi leti je poslanec Richter očital Bismarcku, da bode postava o zavarovanju delavcev več koristila kapitalistom, nego delavcem, rekoč: „Delavci (poljedelci, pomagači in hlapeci) silili bodo k veliki obrtnosti vsled vabljive državne podpore in tako se bodo ponujali

za manjše plačilo tako dolgo, da se bode poravnala državna podpora vsled manjšega plačila. Državna podpora bode nagrada za veliko obrtnost, ne pa za delavce, in to se pravi, umetno podpirati veliko obrtnost na troške rokodelstva in kmetijstva itd.“

Le z velikim trudom je l. 1884. Bismarck rešil svojo postavo o bolniških blagajnicah.

Ravno tako trdo je šlo s sedanjo postavo o starostnem zavarovanju delavcev. V soboto je državni zbor v tretjem branji sprejel postavo s 185 glasovi proti 165, torej le z 20 glasovi večine. Naš namen ni, da bi svojim čitateljem razlagali dotično postavo, marveč hočemo navesti le posamezne glasove proti postavi, iz katerih je mogoče posneti, koliko slabih strani in napak ima ravno sklenjena postava. Pomanjkljivosti v postavi prizna celó cesarjevo pismo, s katerim je bil državni zbor zaključen.

Bismarck sam je zavrgel gospodarski liberalizem ter zabredel v drugo nasprotje, češ: družba, to je država!

Poslanec Rickert (prostomišljak) je rekel pri obravnavi: „Podlaga te postave priča o popolnoma predruženih nazorih o človeški družbi in nalogi države. Posledic Vi ne bodete izvajali, za to Vam manjka poguma, ali drugi jih bodo izvajali.“

V seji dne 4. aprila je pl. Bennigsen (vodja narodnih liberalcev) imenoval postavo „predrznost“, ki je mogoča le v Nemčiji. Alzačan Winterer je rekel v isti seji: „S to postavo država prevzame dolžnost, katere še nikdar ni priznala in nikjer ne prizna. Na socialnem polju zavzema popolnoma novo stališče; država ni več varuhinja pravice in slabejšega, ampak hoče biti vsem krušna mati. Postava zamenja državo z družbo. Država more dajati pokojnine svojim uradnikom, pa ne vsem onim, ki imajo le socialno delo; to bode družbo pritiralo v socializem, in 13 milijonov ljudi bode pozneje opominjalo svojo krušno mater in ji reklo, da imajo premalo.“

hvaležneš ti! Zdaj sem ti zlobna baba, a pred sem ti bila dobra!“

Kitka je osupnil, potem pa se je odrezal:

„Pred leti sem jedel kruh usmiljenja jaz, in zdaj ga ješ ti. Nimava si kaj očitati.“

VI.

Jeruzalemski romar je ostal v veliko radost domačih na gradu. Do zjutraj so bile zametene ceste in steze, in še celi dan se je sipal sneg iz oblakov. Zdaj je prišla še-le zima, ledena zima. Koče se niti videle niso zaradi snega, na gozdih je ležala velika, težka, snežena odeja.

Grajska družina se je zabavala s tem, da je vozila sneg s prostornega dvorišča. Zvečer je smela priti v gosposko sobano, da bi poslušala romarja, kako je pripovedoval o Libanonu, Betlehemu, Genezaretškem jezeru in o drugih svetih krajih v Palestini. Orožjenosci so poslušali radi; veselili so se, da se bo kmalu nekateri izmed njih vojskoval zoper sovražnika Turka, da bo videl z lastnimi očmi sveto deželo.

A med ognjenimi romarjevimi besedami je časih čudno zakašljajal starček Sezima. Sušil se je tudi nekako, kakor njegova verna tovarišica v življenju. Družina je majala dvomljivo z rameni. Seveda, oba sta že imela precejšnje število let, a vladika bi

Dr. Windthorst je vedno svaril pred tem nevarnim korakom, rekoč mej drugim: „To je korak, ne v temoto, temveč na razsvetljeno pot socialne demokracije, in vsak, ki glasuje za to postavo, je popoln socialen demokrat.“

Govor drž. poslanca Tonklja v državno-zborski seji dne 8. maja 1889.

(Dalje.)

Po tem zavinku, h kateremu sem bil, ker pozvan, primoran, preidem k pravosodni razpravi sami. Tu moram pred vsem povdarjati načelo, da je „justitia regnorum fundamentum“. Da je pa pravosodstvo pravo, hitro, cenó in nestransko, temelj vseh držav, v to pa ni treba samó vrliti oseb, marveč tudi potrebnih poslopij, kajti na trgu se ne more to vršiti. Zaradi tega se morajo zgraditi primerna poslopja.

Že celo vrsto let se pritožujem o tem, da so sodnja poslopja v Trstu in Gorici v jako slabem stanju, skliceval sem se na to, da se v Trstu plačujejo velike najemščine, akoravno niso poslopja sposobna niti za sodnje uradnike, niti za stranke in vsled tega tudi trpi pravosodstvo.

Ménim, da so tukaj družniške koristi, ki, kakor se mi je reklo, ovirajo gradnjo sodnjega poslopja.

Tega ne bodem natančneje raziskaval, toda dolžnost visoke vlade je, da zadosti že konečno potrebi, katero je sama priznala.

Naglašal sem že v proračunski razpravi — kar storim še enkrat danes — da ima nadsodiščni predsednik drug primeren stavbinski prostor in drug načrt na razpolaganje za zgradbo sodnjega poslopja v Trstu, kakor ga ima visoko ministerstvo.

Upam tedaj, da bo visoka vlada pri njem v tem oziru povprašala in preiskala ter porabila dotični načrt; zadnji čas je že, da se zgradi poslopje, ki bi ugajalo uradnikom in pravosodstvu.

LISTEK.

Zavetišče.

(Zgodovinska povest. Češki spisal Al. Dostál, prevel —r—.)

(Dalje.)

Kitka je odpeljal mulo v hlev. Na pragu je srečal Dobronko, katera se je že udomačila na gradu in se privadila vsakemu delu.

„Kakošne novice neseš, babica?“

„Sram te bodi; zdaj misliš na ljubeznjivi shod in besede, ko je v nevarnosti sveta zemlja, po kateri je korakal Odrašenik!“

„E, kaj so mi mar zamorski kraji in boj. Že zdavna mi pada meč iz roke.“

„Morebiti od onega časa sém, ko ti ga je izbil Rizek?“

„Zlobna baba ti! Mislil sem, da mi boš za pošto v Nezdice in da boš pozdravila od mene golobico v Nekrasovi hiši; bil bi ti dobro plačal, zdaj se pa poberi, sicer te udarim s tem-le jermenom, na katerem je pripeljal romar mulo iz Jeruzalema.“

„Ali si že pozabil, koliko dobrot sem ti skazala, ko si bil našel streho na gradu in sem bila jaz tukaj za dekle? To imam za to, da sem ti mnogokrat skrivaj dala kaj za usta, popravljala ti obleko, umivala te, in druga dobra dela skazovala! Ti ne-

lahko živel dlje časa v ugodnosti kot marsikateri podložnik, ki mora prenašati vse zemeljske bolečine. Dobronka, sloveča zagovarjalka, popravljalka polomljenih udov je bila večkrat poklicana v gosposko sobo, da bi dokazala svoje znanje na vladiki in mu vrnila bivše zdravje. Dobronka bi pomagala rada — saj je to večkrat ponavljala — pa zaloge poljskih cvetlic, listja in korenin so bile uničene od nesrečnega ognja. Starka si je zastonj prizadevala dobiti trpotec in druga sredstva zoper „težko sapo“. Šla je v Nezdice in prinesla zavitek suhih cvetlic od Nekrasovih. Starašina tudi boleha, pa dali bi vse za vladiko. Tudi Kitka je pomagal starki preskrbljevati zdravilnih zelišč. Za to mu je prinesla Dobronka od Marte pozdrav z neveselo opombo, namreč, da hodi k Nekrasovim ženin iz sosedne vasi in misli odpeljati Marto kot nevesto na majhno posestvo.

Kakor je prešinila Sezimova nepričakovana bolezen srca vseh, tako je prešinila tudi Dobrončina vest mladeniča Kitko. Ko bi bila saj pot dobra in bi se mogla preskrbeti zdravilna sredstva za vladiko. Zanašali so se popolnoma na postrežbo in zdravila Dobrončina.

„Zdravja mladeniških let mi ne bo nihče vrnil“, tolaži Sezima žalostno rodbino. „Ko je enkrat hrast star, in ga ne morejo korenine več preživiti, ne ostane nič družega, kakor posekati ga in z drugim

V Gorici so razmere še hujše. Tu je okrožno sodišče ločeno od mestno-delegovanega okrajnega sodišča (Poslanec Klun: Tudi v Ljubljani je takó!), plačuje se visoka najemščina in prostori so slabi, poleti vroči in pozimi mrzli, da uradniki niti ne morejo redno opravljati svojega posla.

Mestno-delegovano sodišče, ki obsega mestno prebivalstvo 20.000 in kmetško prebivalstvo 35.000 duš, nastanjeno je v navadni najemniški hiši, kjer so sobe takó majhne, da v njih niti ne morejo stranke z uradniki občevati. Tu ni sprednjih sob, čakalnic, in stranke morajo pri obravnavah čakati na stopnjicah — hodišč ni — in celó na cesti.

S tem so v zvezi tudi ječe; te so nezdrave in negotove ter zaradi tega večje troške provzročujejo, ker se morajo premnogokrat jetniki pošiljati v bolnišnico, ker so zboleli zaradi nezdravih prostorov.

Visoka pravosodna uprava naj že enkrat odpravi te kričeče slabe razmere v Gorici in postavi to prepotrebno poslopje. To smem tem prej pričakovati, ker se je že včeraj naglašalo, da dohodek pravosodja prav za prav ni takó majhen, kakor se je mislilo. Ker pravosodje ni spekulacijski zavod, misliti mora vsakdo, da se ne sme toliko ozirati na dohodek, kakor marveč na gotovo, pravo, hitro in cenó pravosodstvo. Želeti je tedaj, da se že prične v tem oziru delati.

Sklicevati se moram dalje na okoliščino, ki je v moji domovini, v tržaškem nadsodišču. Tu so pavšalni zneski za predsednike prenizko določeni, predsedniki zaradi tega ne morejo nadzorovalnih potovanj izvršiti takó, kakor bi bilo treba namenu. Nadzorovalna potovanja so dandanes tembolj potrebna, ker premnogi okrajni sodniki v okoliščini, da so neodvisni in neodstavljeni, vidijo ob enem varstvo za druge manj častne lastnosti, na pr. premajhno delavnost in druge neprilicnosti, katerih nočem tukaj navajati. Resnica je, da je v tem okoliščini nadzorovanje nadsodiščnega predsednika zasledilo in odpravilo marsikaj, kar je pač znano visoki pravosodni upravi in v kar se nočem spuščati. Dokazati sem le hotel, da so nadzorovalna potovanja potrebna in da se morajo v ta namen tudi dovoliti sredstva. Če je pa takó malo pavšalnega denarja, da se ne morejo pokriti niti tekoče potrebščine, in se morajo pri tem še poravnovati stari dolgovi prednikom, naravno je, da se ne more izvrševati ta nadzorovalna dolžnost in doseči ugodni vspeh. (Prav res! na desnici!)

Drugi nedostatek je slaba plača diurnistov. Njihova služba je jako važna, ker morajo od sodniških oseb izdelane listine hitro prepisati in odpraviti.

Če so pa določeni zneski premajhni, tako da pri okrožnem in mestno-delegovanem sodišču v Gorici plačujejo diurniste le z 10, 15 ali 25 gl. (Čujte! na desnici), potem seveda ne morejo dobiti dobrih močij; prepisovanje zaostaja in stranke pridejo nepozno do svojih pravic; prepisi so tudi slabi, ter morajo stranke razsodbe in dekrete nositi nazaj v popravo. Vse to bi ne bilo, ko bi se bolje plačevali ljudje; skrbeti se mora tudi za to, da bodo vsaj za živež zaslužili ti v resnici mučeni ljudje, kar je

mladim in svežim nadomestiti. Preživel sem dosti veselih in grenkih dni, rad položim staro glavo pod rušo in si počijem po mnogih delih in skrbeh.

Tudi gost, ki je na gradu ostal, je pomagal, da bi odleglo Sezimi. Po dvorišču je hodila družina vsa otožna. Drugekrat so se zabavali v zimskih dolgih večerih ali pri kovaču, ali pri vratarju ali v skupni sobi pri peči. Zdaj so hodili v gosposko sobano, poslušali romarjevo pripovedovanje, a morali so gledati blede in upadli gospodarjev obraz, in skrb, ki se je brala na obličju Dobroslave. Ta pobožna, pa nekoliko malosrčna gospa je že prištevala soprogovno bolezen kazni, katero Bog pošilja na grad. Mir, ki si ga je pridobila pred kratkim časom, je zbežal, bojazen se je vsedla v njeno dušo kakor sesajoči netopir. Uboga starica je trpela, pa nobenemu ni izročila svojega trpljenja; zato je ležala vsa teža na njenih starih ramenih. Prav dobro je bilo, da je bil na gradu romar, le-ta je oživljal otožno življenje na gradu, ko je pripovedoval o neznanih krajih, o bojih s pagani, o vzhodnih šegah in navadah, o prigodbah na potu v veselje in poduk mnogoštevilnim in gorečim poslušalcem.

„Ne morete si misliti, kako prešine človeka svet strah in zopet neizrekljiva radost, ko stopi na zemljo sv. dežele“, končal je nekikrat romar svoje pripovedovanje o Palestini. „Sapa se nam je zapirala, korakali smo negotovo po zemlji, pokropljeni

pa nemogoče pri 10, 15 in celo 25 gl. Prosim tedaj Nj. ekselencijo, naj tudi v tem oziru odpomore.

Govoril sem ravno o prepisovanju. Vsled novih zemljiških knjig je navstalo novo delo. Poprej namerel ni bilo treba okrajnim sodiščem opravljati zemljiško-knjižne službe, kajti poprej je bila le deželna deska v Gorici za celo deželo, deželna deska v Trstu in naznanilne knjige v Trziči in Istri, za kar ni bilo treba posebno veliko uradnikov. Sedaj so pa pri vsakem okrajnem sodišču zemljiščne knjige, ki zahtevajo po enega zemljiško-knjižnega vodjo. V navadi je zaradi tega sedaj, da se tam, kjer sta dva kancelista, eden izmed njiju določi za zemljiško-knjižnega vodjo, kar je pa grajevredno. Kajti pisarniška dela so se prej pomnožila kakor zmanjšala, vrhu tega se jim je pa še pridružila zemljiška knjiga. Če se ta že porabi za zemljiško-knjižnega vodjo, ostati mora služba kancelista, da se izvršujejo tudi pisarniška dela.

Navedel sem že v proračunski razpravi, da je bil v Tolminu neki kanclist imenovan za zemljiško-knjižnega vodjo.

Tu sta dve kancliški službi sistemizovani, ter sta tudi pri tem okrajnem sodišču potrebni.

Ker je bil eden kanclistov imenovan za zemljiško-knjižnega vodjo, nadomestiti bi se bil moral tudi s kom drugim. To se je sicer zgodilo, toda poslali so ga v službo v Pulj. Dela zaostajajo, in stranki je vse eno, ali se to zgodi na sodnikovi mizi ali pa v ekspeditu. Stranka hoče imeti hitro vročitev razsodbe. Prosim Nj. ekselencijo tedaj, da odpravi to hibo. (Dalje sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 28. maja.

Notranje dežele.

Kazensko-postavni odsek se je včeraj ob določeni uri polnoštevilno sešel. Seja je opoludne še trajala. Odsek bo končal svoje delo do meseca julija, ker skoraj gotovo ne bo nikakoršnih burnih razprav.

Štrajk praških tramvajskih voznikov in sprevodnikov še vedno ni končan. — V Kladno je došel polkovnik Schmeds s tremi bataljoni, ter takoj razposlal močne straže, ki naj bi pomagale orožnikom, vendar v soboto in nedeljo ni bilo povoda, da bi bili morali vojaki posredovati. Do včeraj se še ni doseglo sporazumljenje, ker tirjajo delavci osemurno delo, rudniški lastniki pa nočejo o tem ničesa slišati ter trdovratno vstrajajo pri desetih urah.

Predvčeraj je **hrvatska regnikolarna** deputacija končala posvetovanje o poročilu ogerske deputacije ter sklenila, da bo pismeno odgovorila. Dostične točke je v današnji seji določila.

Ogerski državni zbor je v nedeljo nadaljeval proračun naučnega ministra. Finančni minister bo v kratkem predložil postavo, s katero se dovoljuje Budimpešti pri novem posojilu 25 milijonov davčna in kolkovna prostost, kakor tudi zakon o državnih predplačih na prijavljene regalijске pravice, da se takó prepreči lahkomišljeno zapravljanje premoženja regalijških posestnikov.

s krvjo našega Odrašenika. O ta sveta dežela! Ne bom je več videl, pa bi jo hotel vendar pridobiti s svojimi močmi. Naj bi bili vsi knezi in kralji zložni, udarili na Turka in ga premagali, kakor je premagal Makabejec — kladivo — Antioha, sirskega kralja! Žal, da vlada nesloga med križarskimi vladarji! Drug družega tlačí, in Jeruzalem zdihuje pod jarmom polumesea.

Romar je utihnil. Družina je odšla in si je pravila za vratmi svoje mnenje in vtis.

„Star sem sicer in plešast, pa šel bil koj v Palestino in se hrabro vojskoval. Tako so me razgrele njegove besede.“

„Gotovo bo šel naš mladi vladika in potem se ti bo izpolnila želja. Turški jatagan ti bo že pripomogel k večni slavi.“

„Ko bi ostali vsi doma, ko bi tudi Hroznata ne šel, gotovo bom šel jaz v Palestino. Škoda, da ni Rizka tukaj. Ta bi bil zvest tovariš. Spomladi se bo vrnil, potem pa bova gotovo šla.“ Belolasi oprodnik je zaročiljal z mečem ob zmrazilo zemljo.

„Tako hitro ne bo šlo; križarska vojna ni zbrana v enem letu. Priprave trajajo dolga leta, vitezi se kregajo za vodstvo in med tem postanejo vsi vdeležniki malodušni. Tudi zdaj ne bomo skupaj tako kmalu.“ (Dalje sledi.)

Vnanje države.

V nedeljo se je vršil shod **srbske** naprednjaške stranke v Belemgradu. Ker se je vršilo zborovanje v nekem gostilniškem vrtu ter so mogli govore čuti tudi ljudje, ki so stali na cesti ob vrtu, začeli so nekateri nepovabljeni cestni gostje sikati pri raznih govorih. Naprednjake je to jezilo ter so zaradi tega s stoli in palicami napadli najbližje stoječe ter do dobrega pretepli nekega dedka. To je vzbudilo razjarjenost ter so ljudje sprejeli po končanem shodu naprednjake s kamenji. Navstal je boj, pri katerem je posredovalo orožništvo. Naprednjaki so streljali v množico ter ubili enega gimnazijskega učenca in enega orožnika. Več orožnikov in naprednjakov je bilo ranjenih. Kakor nam je poročala včerajšnja brzojavka, napravili so zvečer po peturnih izgredih zopet mir in red. — Radikalni krogi trdijo, da bo Natalija dué 20. junija navzoča pri maziljenju kralja Aleksandra.

Nemški kancler se bo bodoči teden preselil iz Berolina v Friedrichsruhe. Meseca avgusta, ko bo prišel v Berlin avstrijski cesar, se bo zopet tje kaj povrnil. — Iz Bohuma se poroča: Predsednika osrednjemu odboru, Weberja, so odvedli v zapor, ker se je izjavil: „Boj kapitalu, zmaga ali smrt!“ Novo gibanje se je pričelo mej delavci. Pričakuje se, da bo vlada proglasila veliko obsedno stanje.

Italijanski ministerski predsednik Crispi je bil v **nemški** prestolnici junak časa. Parlamentarni in uradni krogi so se kar trgali zanj, časopisje pa je proslavljalo njegove državniške kreposti, akoravno je Crispi ravno v tem oziru v svoji domovini na jako slabem glasu; in sicer danes bolj ko kedaj! Le „Germania“ je primešala grenčice v sladko kupo, pišoč: „Crispija hočejo sedaj, ko je taktnejši od svojih čestilcev odklonil obisk državnega zbora, nasisiti in napiti. Sprejel je z veseljem vabilo k obedu v soboto zvečer, ko bi bil tedaj še tam. Seveda so Crispijevi čestilci vsled tega v dušo veseli, mi z naše strani pa jim voščimo dober tek. Ali ne bo slednji marsikateremu konservativnemu poslancu pokvarjen vsled misli na Crispijevo preteklost, treba je še-le počakati.“ V soboto zvečer se je zbralo pri tem obedu več sto poslancev, narodnih liberalcev, konservativcev in prostomišljenikov, kakor tudi italijanskih časnikarjev. Odsotni so bili socialni demokratje in centrum. Govoril je tudi Crispi, a pri tem je popolnoma molčal o tretji zaveznici — Avstriji. Nekako primoranega se je čutil vsled tega Miguel, ki je takoj vstal ter napil „tro“-državni zvezi.

K znani **belgijski** pravdi zoper anarhiste v Monsu je porota 325 vprašanj dobila v rešitev. Po sedemurnem posvetovanju se je naznanila njihova razsodba, ki je zanikala 318 vprašanj, sedem pa potrdila s sedmimi proti petim glasovom. Sodišče se je pridružilo večini porote, toda le gledé treh zatožencev; obsodilo je André-ja, Laloi-a in Houbleta na trimesečno ječo, ostalih devetnajst zatožencev pa je bilo oproščenih. V okolici pravosodnje palače je bilo vse mirno, v noči po razsodbi pa je počila petarda v okraj, katerega župan je bil član porote. Dijaki in delavci so zvečer istega dne v Bruselji priredili izjave, ko so se tje kaj povrnil iz Monsa zagovorniki.

Francoskega državnega sodišča preiskovalna komisija je bila primorana zaukazati z nova preiskave v pravdi zoper Boulangerja. Sodilo se je, da bo preiskava zoper generala končana koncem tekočega meseca, toda sedaj se je to zopet zavleklo.

Zatrjuje se, da namerava **španska** vlada zasedanje zopet otvoriti začetkom junija. Ministri so predsedniku Sagasti ponudili svojo ostavko, a je ni sprejel. — Dne 26. t. m. se je v Aranjuezu vršil ministerski svet, pri katerem je naznanil Sagasta, da mora vlada zasledovati svoj vspeh ter avesti splošno volilno pravico.

Rumunska zbornica je minolo soboto vzlje strastnemu ugovarjanju vladi nasprotne stranke, ki je hotela, da se najprvo razpravljajo finančne postavke, potrdila s 85 proti 67 glasovom predlog ministerskega predsednika, da se bo tekoči teden pričelo posvetovanje o proračunu. Eden del liberalnih desidentov je glasoval z vlado.

Izvirni dopisi.

Iz Sodražice, dne 25. maja. († Lovro Arko.) Po kratki bolezni — za pljučnico — umrl je pretekli četrtek pri nas tukajšnji umirovljeni nadučitelj in posestnik gosp. Lovro Arko. Njegovega pogreba, kateri se je danes dopoldne vršil, vdeležila se je ogromna množica faranov, večinoma njegovi nekdanji učenci in učenke; prišli so ga k večnemu počitku spremit njegovi nekdanji kolegi in kolegije iz Ribnice, Dolenjevasi, Velicih Lašč, od Sv. Gregorja, in Laškega potoka, vdeležila se ga je vsa tukajšnja šolska mladina z učiteljstvom in krajni šolski svet. Sprevod je vodil prečast. gosp. kanonik in dekan ribniški Martin Skubic z asistencijo štirih gospodov duhovnikov. Pred hišo zapeli so mu učitelji: „Blagor mu“, potem je bil v farni cerkvi „Requiem“, in na grobu zapeli so mu „Jamica tiha“.

Pokojnik je rodom sodraške fare; porodil se je leta 1821. Z neutrudno pridnostjo pridobil si je — največ kot samouk — v mladeniški dobi osnovne znanosti kot pomagač cerkovnikov in organistov, pri koji priliki se je ob jednom v orgljanji vadil; pozneje je vstopil v preparandijo. Njegovo prvo službeno mesto je bila Sodražica od 1847 do 1866. Pozneje je nekoliko časa služboval v Šmartinem pod Šmarno goro in pet let v Zagorji ob Savi, odkoder je dobil nadučiteljsko službo v Sodražici leta 1874. Njegovo službeno delovanje suče se najintenzivneje v sodraški šoli, kjer je vsega vkup štiriinštrideset let deloval, dokler ni pretečeno jesen stopil v pokoj. Na tej šoli podučeval je dva roda; marsikatera bistra glava, nadepolni mladenič, ki je zadnjih štirideset let izišel iz sodraške fare, zahvaliti se ima ravno njegovemu vsestranskemu trudu, deloma tudi njegovi požrtvovalnosti, da jih je podpiral in pomoči jim pridobival, njihove stariše prigovarjal in spodbujal, da dandanes v človeški družbi zavzema odlična mesta. Najlepši dokaz njegovega delovanja pa je novo šolsko poslopje, katero se je leta 1860 postavilo. Njegovemu trudu — poleg požrtvovalnosti občanov in tedanjega šolskega patrona — se ima Sodražica zahvaliti, da ima tako vzgledno in redno obiskovano šolo.

V zasebnem življenji bil je jako ponižen in pohleven, ni se za druge stvari pečal, kakor za šolo, za katero je bil povsem vnet in kateri je vse moči posvetil. Bil je sila varčen, prihranil si je od svoje plače tekoma svojega edeninštridesetletnega službovanja toliko, da zapušča dedičem — svojej sorodnici in njeni hčeri — precejšnje premoženje. Za uboge sodraške fare zapustil je sto goldinarjev, ljudski šoli sto goldinarjev in svojo zasebno knjižnico, in nekaterim cerkvam po deset goldinarjev. Poleg tega bil je vzgledno pobožen. Njegova zadnja pot je bila v Novoštiftu, kjer je opravil še sv. izpoved. Domov vrnivši se, vlegel se je in po teden trajajoči bolezni mirno v Gospodu zaspal. Naj v miru počiva!

Iz Žirov, 26. maja. (Raznoterosti.) Že je preteklo več kakor pol leta, odkar nismo čitali nobenega dopisa iz Žirov v cenjenem „Slovencu“. Saj ima Vaš list veliko čitateljev tukaj, pa ga ni, da bi le kako malo reč sporečil. Res je, premlačni so mnogi, ki bi lahko kratke dopise pošiljali, a dremljejo, od lista pa vedno hočejo imeti polno mišnih novic. Od drugod se še vedno kaj čita, vsaj najzanimivejše novice, a od nas še teh ni.

Pomlad je prišla; lepi dnevi majnikovi morajo vsakega razveseliti. Zares lepa pomlad je letos, akoravno je bolj pozna, pa vendar trava bujno raste; ako bo pa tako dalje šlo, prihodnjo zimo ne bo manjkalo krme, kakor jo je minolo. Ozimne tudi ni vzela zima, ter je še dosti lepa, ravno klasje dela. Ako ne pride kakšna nesreča, smemo upati, da bomo še dobro pridelali. Sadje pa letos ni kaj čretelo, ker je bilo lansko leto polno. Pa letos, če bi ravno cvetelo, ne bilo bi ga nič, ker so sadne gosenice po nekaterih krajih tako snedle, da je kakor bi bilo sežgano, kar je pri nas sicer redka prikazen.

Pretečeno zimo smo vedno čitali dopise z Dolenskega, kako razsajajo osepnice, in vedno smo se bali, da bodo tudi k nam prišle. Velikonočni teden smo imeli sv. misijon; ravno malo prej se je prikazal prvi slučaj, in misijon je bil prepovedan. Zdaj je pa pri nas epidemija. Po vseh vaseh so že raztresene kôze, nikjer ne zbolí le en sam, povsod jih je več. V strahu so ljudje pred to grdo boleznijo. Števila bolnih ne vém, ker vsak dan kateri zbolí. Umrlo jih je že osem; če ne bo kmalu pomenjalo, bo moral še kateri umreti. Lansko zimo, ko so bile v Ljubljani, so le otroci bolehalí, letos pa mladi in stari. Pretečeni teden sem videl, ko so enega mrtvega pripeljali. Pretresljivo je bilo gledati. Okoli sedemdeset let starega moža so pripeljali štirje pogrebci, eden je peljal, trije so pa zadej šli in polno pelina so imeli okoli života in glave. Bog dal, da bi kmalu ta grda bolezen ponehala.

Kakor je že mnogim čitateljem znano, mislimo v Žireh kmalu začeti zidati novo farno cerkev. Sicer imamo staro cerkev še precej trdno, pa je za 3500 ljudij veliko premajhna in zelo nepravilno zidana: nizka, polna temnih prostorov in skritih kotov. Tedaj gotovo na Kranjskem niso nikjer tako potrebni farne cerkve, kakor v Žireh. Že davno so se želje po novi dostojni farni cerkvi oglašale. Tudi se je že precej storilo, da bi se želje izpolnile. Temelj

k nameravani zgradbi so položili farani že sami s tem, da vspodbujani po svojem gosp. župniku in na prizadevanje gosp. kapelana so lepe denarje darovali.

Pa ker tukaj nismo posebno premožni, bomo težko kaj napravili, toliko že gotovo ne, da bi se zgradba samo z domačimi pripomočki mogla zvršiti. To je tudi c. kr. vlada v Ljubljani pripoznala, in vsled priporočanja prečastitega knezoškofijskega ordinarijata z odlokom 10. novembra 1888, št. 11.585, dovolila, darove za novo farno cerkev v Žireh po celi ljubljanski škofiji pobirati. Zato je tudi farno predstojništvo v prvi številki letošnje „Danice“ razglasilo prošnjo za mile darove pod naslovom: „Klic vrlim rojakom!“

Naj še omenim, kako imajo pri nas ljudje veselje do pravde, akoravno jim pravda veliko časa in denarja požre. Za pot skozi Novovas proti Račevi se že pravdajo okoli devet let. Koliko stotakov so že zmetali kakor — v vodo. Pred poldrugim letom se je pa zopet unela enaka pravda za pot od Žirov proti Breznici, ker so nekateri Žirovci začeli braniti voziti, akoravno je pred nekaterimi leti občinski odbor imenovan pot za občinsko s podpisi potrdil. Ker Brezničani kljub vsem prepovedim niso menjali voziti, se je pa pravda začela. Da bi dlje časa pravda trajala, so zdaj občinski odbor prosili, naj bi podpisal za neobčinsko pot. Vendar so bili toliko trezni, da niso hoteli podpisati, razven nekaterih, katerim niso razmere znane.

Dnevne novice.

(Železnica iz Ljubljane v Kamnik) je konečno vendar-le nedvomljivo zagotovljena s tem, da je dovolilno pismo za zgradbo te železnice prosilecema baronu Lazzariniju in pa A. Praschnikarju, potrjeno po cesarju, razglašeno v uradnem listu „Wiener Zeitung“ z dne 24. t. m. Odkar je državni zbor pritrdil postavi, po kateri je vlada pooblaščen za zgradbo te železnice pripomoči s svoto 200.000 gl., pretekla so štiri leta in več železnic, ki so se dovolile v ravno tisti seji državnega zbora, izročeni je že zdavnaj javnemu prometu; kamniška železnica začela se bode še le tekom tega leta graditi po malem, večina dela pride na vrsto v prihodnjem letu. Pri znani spretnosti in odločnosti podjetnikov pa je nada opravičena, da se ta naša prva krajna železnica otvori vsaj v jeseni prihodnjega leta. Najtežavnejši deli zgradbe so gotovo most čez Savo in pa predor v Kamniku, vsa druga proga pelje po gladki pešeni ravnini. Za kamniško mesto in izrekoma za tamošnjo smodniško tovarno, pa tudi za vsa druga večja obrtna podjetja Kamnika in njegove okolice pomenja zgradba železnice izdatno olajšavo gledé časa in stroškov za dovažanje gradiva in odvažanje izdelkov, pa tudi za osebni promet v kamniški gorski zrak in tamošnje toplice.

Tem splošnim opazkam dostaviti pa je še nekaj besed: Gotovo je želeti, da se prva ta krajna železnica zgradi, kar prej in brez zaprek, to zahteva splošnja gospodarska korist dežele ki tudi žrtvuje za to zgradbo 70.000 gl. Po pravici torej smemo pričakovati, da oni posestniki, katerim bode železnica vozila takorekoč pred pragom, kažejo zgradbi njeni toliko dobrohotnosti, da odkup za železnico potrebnih zemljišč omogočijo potom prstovoljne, primerne pogodbe, da je ta prva potrebna podlaga za zgradbo vrejena, urno in z lepo in se prihrani izlastitev, ki navadno vendarle ne podaje za lastnika zemljišč boljšega vspeha in vnanjemu svetu nasproti kaže mržnjo nasproti novi, deželi in državi koristni napravi.

(Družbi sv. Cirila in Metoda) je donesla ajdoviška veselica na Belo nedeljo 43 gl. 14 kr.; prijateljska družba v Rifenbergu pa 6 gl. 53 kr. Ob teh darovih od slovenskega zahoda kličemo: Živeli goriški prijatelji naše šole in našega rodu!

(Ljubljanska prostovoljna požarna bramba) je imela zadnjo nedeljo svoj občni zbor v mestni dvorani, katerega se je vdeležilo do sto udov. Stotnik g. Doberlet pozdravi zborovalce ter omeni, da požarna bramba letos nastopi svoje dvajseto leto. Ako je bilo mej tem časom tudi prebiti društvu mnogo neprilicnega, vendar je doživelo dokaj veselega in je v prvi vrsti gotovo to, da pred dvajsetimi leti je bila ljubljanska požarna bramba edina na Kranjskem, danes pa istih v pomoč bližnjega deluje že petinpetdeset. Po zvezi požarnih bramb skrbelo se bode i zato, da pri oguji pone-

srečeni požarni brambovci, kakor tudi njih vdove in sirote, dobé podpore. Stotnik Doberlet izraža željo, naj bi vsi udje v svojem blagem delovanji vztrajali, da bode društvo svojo nalogo vedno častno moglo izpolnovati. Tajnik g. Dreise poroča o delovanji društva, o stanji gasilnega orodja, katero je vseskozi povoljno in v dobrem stanji. Udov je štelo društvo lansko leto 113 pravih in 9 častnih. Umrlo pa je šest udov, mej njimi tudi podporni ud, c. kr. umirovljeni okrajni glavar Dollhof, ki je požarni brambi volil obligacijo vredno 200 gl., kateri čin naj bi našel mnogo posnemovalcev. Blagajnik društvene blagajnice, g. A. C. Achtschin, poroča, da je imela požarna bramba 2593 gl. 12 kr. dohodkov, stroškov pa je bilo za 185 gl. 12 kr. manj, ki so ostali v blagajnici. Razven teh ima društvo še 400 gl. v državnih obligacijah. Blagajnik podpornega zaklada, g. Rütting, poroča, da se je izdalo za podporo bolnim udom 309 gl. 10 kr., za pogrebe 121 gl. 55 kr. Premoženja ima podporni zaklad 6000 gl. v srebrni renti in 552 gl. 39 kr. naloženo v hranilnici, drugo leto pa se upa prirediti toliko, da zopet rente nakupi za 500 gl. Računi se odobré in na predlog g. Dragotina Bitenca izreče blagajniku zahvala. V pregledovalni odsek se izvolijo gg.: Zierenstein, Dimic in Kalmus. Konečno naznani še g. Rütting, da je celovška požarna bramba o priliki svoje petindvajsetletnice izvolila g. stotnika Doberleta svojim častnim članom, za kar izreka občni zbor zahvalo celovski požarni brambi; na to se zborovanje s srčnim pozdravom stotnika konča.

(Občni zbor meščanske vojašnice) vršil se je zadnjo nedeljo popoldne v magistratni dvorani ob precej številni vdeležbi članov. Vodja g. J. N. Horak pozdravi zborovalce in izraža željo, da bi bilo zanimanje sosesstnikov za ta važni zavod lahko nekoliko številnejše. Dohodkov je imela, kakor kaže sklep računov, meščanska vojašnica lansko leto 3548 gl. 98 kr., stroškov pa za 123 gl. 24 kr. manj, kateri so ostali v blagajnici. Pregledovalci računov izjavljajo, da so isti popolnoma pravilni in naj se vodstvu izreče absolutorij. V vodstvo se volijo zopet doseđanji odborniki gg.: J. N. Horak, Miha Pakič, Henrik Ničman in Anton Kremžar. Za preglednike računov gg.: dr. Stare in Karol Spinar. Vodja g. J. N. Horak potem naznanja, da se ima v smislu sklepa lanskega občnega zbora razdeliti od prihranjenega denarja 70% med solastnike vojašnice, 30% pa ostane za rezervni stavbeni zaklad. 248 sosesstnikov meščanske vojašnice, kateri so zavarovani za 688 vojakov, dobé tedaj za vsakega zavarovanega vojaka po 2 gl., kar skupno zuaša 1376 gl.; ostanek 424 gl. pa se naloži kot rezervni zaklad. Ker bode vojašnica od vojaškega erara letos (meseca avgusta) dobila še 1096 gl. 3 kr. najemnine, bode imel prihodnji občni zbor o razdelitvi istih sklepatej, mej tem časom pa se bode svota na obresti naložila. Zbor odobri nasvete vodje g. Horaka. Ponudba gostilničarja v meščanski vojašnici, g. Dorrer-ja, ki ima v najemu dve parceli v Trnovem, ki ste last vojašnice in za kateri plačuje sedaj najemnine 20 gl. na leto, kupil bi iste pa rad za 600 gl., se na predlog dr. Stare-ta odkloni. — Na predlog gosp. Horaka dovoli se požarni brambi 10 gl., društvu sv. Cirila in Metudi 10 gl. podpore. Vodja g. J. N. Horak nadalje nasvetuje, naj bi se, kakor vsako leto, i za letos dovolila nastanjenim vojakom za poboljšanje kosila na rojstveni dan Nj. Veličanstva presvetlega cesarja svota 50 gl. Na občno začudenje zborovalcev oglasi se proti temu predlogu c. kr. umirovljeni polkovnik g. Seemann, češ, da vojaki, ki stanujejo v tej vojašnici, preveč poškođujejo, kar kažejo računi obrtnikov, steklarja, mizarja itd., in da je v občé kosilo, katero dobé vojaki, popolnoma dovoljno. Ta predlog pa krepko pobijata g. Regali in vodja g. Horak, na kar se dovoli 50 gl. z vsemi proti jednemu glasu; na to se zborovanje sklene.

(Pevci pozor!) Danes zvečer točno ob 8. uri je skušnja za Vodnikovo slavnost.

(Izlet gojencev „Glasbene Matice“) bode, ako bo vreme ugodno, v četrtek popoldne.

(Društvo „Pravnik“) ima jutri ob 8. uri zvečer svoj shod v hôtelu pri „Slonu“. Predaval bode g. A. Levec.

(Odbor „Podpornega društva pomočnih uradnikov za Kranjsko“) ima jutri, dne 29. maja, zvečer ob polu 8. uri svojo VII. sejo z naslednjim dnevnim redom: 1. Branje zapisnika o zadnji seji. — 2. Poročilo tajnikovo o vlogi, došli od jednega dru-

štvenika, in 3. o društvenem delovanju v preteklem mesecu. — 4. Poročilo blagajnikovo o mesečnem računu. — 5. Volitev treh odbornikov v nabiranje podpornih članov in podpor v obče. — 6. Posvetovanja in sklepi o posameznih predlogih. — Prostor: Trubarjeve ulice 1, I. nadstr.

(Podoknico) priredi slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“ povodom poroke gospice hčere podžupana ljubljanskega gosp. Vaza Petričiča, danes ob devetih zvečer. Polnoštevilen zbor bo del štiri komade. Sodeloval bo tudi g. Meden.

(C. kr. deželna vlada) je Janezu Bokaliču iz Mengiša priznala 26 gl. 25 kr., ker je dne 10. aprila t. l. z nevarnostjo rešil iz vode dečka F. Vrhovnika.

(Vabilo) k slavnosti o priliki razvitja društvene zastave, katero bo praznoval „dolenjski Sokol“ s sodelovanjem „dolenjskega pevskega društva“ v Novem mestu dne 8., 9. in 10. junija 1889. leta. — Vspored. Dne 8. junija: Ob devetih zvečer podoknica kumici. — Potem koncert pri g. Brunerju. — Dne 9. junija: Ob petih zjutraj budnica. — Ob devetih shod v telovadnici. — Ob polu desetih pozdrav vseh gostov pri slavoloku. — Ob desetih sv. maša na trgu in razvitje zastave. — Potem slavnostni sprevod po trgu. — Ob polu eni banket v čitalnični dvorani. — Ob štirih popoldne izlet v Žunhovo hosto; ondi narodna veselica s telovadbo, petjem in godbo. — Ob devetih zvečer prosta zabava v čitalnični dvorani. — Dne 10. junija: Ob devetih zajutrek pri g. Tučku. — Ob desetih dopoldne pohod šole na Grmu. — Ob eni po obedu izlet v Toplice. — Opomba: P. n. gospôda, ki se želé vdeležiti te slavnosti, naj blagovolé slavnostnemu odboru to naznaniti najkasneje do 5. junija, ker na poznejša oglašila se radi banketa ne bode moglo ozirati. Kurert pri banketu stane 1 gl. 50 kr. za osobo. — P. n. gospodje, ki se hoté vdeležiti petja, naj blagovolé priti k skupni vaji, 9. junija ob osmih dopoldne v čitalnično dvorano.

(Duhovniške premembe v krški škofiji.) Nameščeni so novomašniki: Čast. g. Ant. Coufal v Šmarju; č. g. Ivan Konrady v Nemški kaplji; č. g. Jak. Kuneš v Sovodju; č. g. Fr. Lenc v Tinjah; č. g. Št. Ogerčnik v Kotarčah; čast. g. Št. Sakelšek v Železni kaplji. — O Binkoštih bodeta posvečena dva četrtletnika in pet tretjetletnikov, izmed katerih se eden odpelje v Ameriko.

Telegrami.

Dunaj, 28. maja. „Wienerzeitung“: Namestniškemu sovetniku Schemerlu v Ljubljani je podeljen naslov in značaj dvornega sovetnika.

Lvov, 27. maja. Brzojavke tukajšnji požarni brambi in namestništvu poročajo, da je celo okrajno mesto Podhajce v plamenu.

Belgrad, 28. maja. Pri pogrebu ubitega dijaka Miškovića je bilo navzočih 3000 oseb. Vlada je ukrenila obširne naredbe. Na mestu, kjer je bil ustreljen, se je ustavil sprevod. Neki dijak je stopil na mrtvaški voz, poslovenil se v imenu dijaštva od tovariša ter proklel Garašanina. Množica je burno za njim izrekla prokletstvo. Do 9. ure zvečer se nikjer ni rušil red. Garašanina je vzelo redarstvo pod svoje varstvo.

Bohum, 27. maja. Minolo noč so zgrabili celi štrajkovski odbor, nad štirideset oseb, ter zaplenili vse spise.

Atene, 28. maja. (Reuterjevo izvestje.) Vest lista „Times“, da je narodni zbor na Kreti sklenil spojiti se z Grško, je napačna. Pet poslancev je nedavno ugovarjalo zoper sedanje razmere ter zapustilo zbor z izjavo, da je zveza Krete z Grško edina rešitev. Večina narodnega zbora je smatrala to postopanje petih poslancev, čeravno ž njim simpatizuje, za nepremišljeno in času neprimerno. Dogodek je brez pomena.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celsijju			
7. u. jut.	725.7	14.8	sl. zap.	oulačno	0-50 dež	
2. u. pop.	729.1	19.4	sl. zap.	del. jasno		
9. u. zveč.	730.0	15.2	sl. vzh.	jasno		

Srednja temperatura 16.5°, in 0.4° nad normalom.

Izdajatelj: Matija Kolar.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

28. maja.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	85 gl. 90 kr.
Srebrna „ 5% „ 100 „ 16% „	96 „ 20 „
5% avstr. zlata renta, davka prosta	109 „ 35 „
Papirna renta, davka prosta	100 „ 70 „
Akcije avstr.-ogorske banke	908 „ — „
Kreditne akcije	307 „ 50 „
London	118 „ 30 „
Srebro	— „ — „
Francoski napoleond.	9 „ 41 „
Cesarski cekini	5 „ 59 „
Nemške marke	57 „ 85 „

Osem svetinj! Najboljše ročne harmonike

z 1, 2 in 3 vrstami tipk, orhestralna harmonika z jeklenimi glasovi, in usnjati mehovi lastnega izdelka, kakor vsi godbeni instrumenti, gosli, citre, flavte, klarineti, trompete, lajne, glasbene škatljice, ustne harmonike, okarine, lajnice, arisoni, lajnice zajptiče, albumi z godbo, pivni in vinski kozarci, necessairs za gospe z godbo itd.

JAN. N. TRIMMEL,

tovarna harmonik, (30-1)
Dunaj, VII., Kaiserstrasse 74.
Geniki franco in zastonj.

Ana Rupnik,

izdelovalka umetnih cvetic,

v Ljubljani, sv. Petra cesta št. 13

se priporoča prečastiti duhovščini in slavnemu občinstvu in naznanja, da bode nadaljevala po svoji rajni sestri Mariji Rupnik izdelovanje

umetnih cvetic

v mestu in na deželi ter bo postregla s kar mogoče primerno nizko ceno. (4-3)

Tuji.

27. maja.

Pri **Stona**: baron Lazarini iz Grada. — H. Pitner, ravnatelj, iz Reke. — H. Hönl, c. kr. major, iz Brna. — Ant. Koder, c. kr. nadporočnik, iz Inomosta. — Karol Kamel, posestnik, iz Zagrada. — Karolina Visin iz Italije. — Franc Steiner in L. Basch, trgovca, z Dunaja. — T. in R. Florič iz Trsta. — Matija Moises iz Varaždina. — Jakob Breisach, trgovec, iz Opave. — Dalora iz Italije. — Weizman iz Beljaka.

Pri **Južnem kolodvoru**: J. Sonnenschein in Saukopf z Dunaja. — Teodor Sittich, soprogo, iz Radovljice. — Anton Spiegel in A. Sedej iz Trsta. — Rihard Hafner, stud. jur., z Dunaja.

Diseldorfske oljnate barve v tubah.

Akvarelne barve mokre in suhe.

ADOLF HAUPTMANN,

prva kranjska tovarna

oljnatih barv, firneža in laka

v Ljubljani.

Pisarna in zaloga: **Žolski drevored 6** (semenišno poslopje). Filijala: **Slonove ulice 10-12**

priporoča slikarjem, dijakom, stavbenim in pohištvenim mizarjem, likarjem kakor sploh p. n. občinstvu svoje priznane izvrstne izdelke ter pošilja na zahtevanje cenilnike zastonj in franko.

Oljnate barve v ploščevinastih pušicah le najboljše vrste, posebno pripravne za razprodajalec, po znižanih cenah; v dežah od 25 klgr. naprej primerno ceneje.

Perstene, mineralne in kemične barve.

Kupovalcem večjih množin prednostne cene.

Vse vrste slikarskih in likarskih čopičev in slikarske patrone.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstrijskih državnih železnic.

Ustanovitev izdaje vožnih listkov v mestu Ljubljani.

Na korist naročnosti potujočega občinstva se z dnem

1. junija 1889

ustanovlja v ljubljanskem mestu izdaja vožnih listkov.

Prevzel jo je zavarovalni in morskovožni agent gosp. **Josip Pavlin** ter se bodo za Vižmarje, Medvode, Loko, Kranj, Št. Jošt, Podnart-Kropa, Otoče, Radoljica, Lesce-Bled, Dovje, Kranjsko goro, Rateče, Terbiž, Žabnico, Beljak, Celovec via Glandorf in Dunaj via Amstetten takó „tour“, kakor „tour- in retour“-karte drugega in tretjega razreda v njegovi pisarni

v Ljubljani, Marijin trg števil. 1,

meji uradnimi urami od osmih zjutraj do šestih zvečer oddajale po istih cenah, kakor pri osebni blagajnici južne železnice v Ljubljani.

Na Dunaji, meseca maja 1889.

(3-2)

C. kr. glavno ravnateljstvo avstrijskih državnih železnic.